

[Statsministeren.]

rømmer jeg — den Opfattelse, at naar en Mand har skabt en Virksomhed, vilde det være, om ikke drøbende, saa dog i høj Grad undergravende for hans Initiativ, hvis der i større eller mindre Grad skulde paatvinges ham andres Bestemmelsesret over den Virksomhed, som han har skabt, og som han har det økonomiske Ansvar for. Jeg er som sagt aldeles ikke imod, om noget af dette kunde gennemføres, tværtimod ser jeg det som ønskeligt, om man kunde naa frem til en Ordning, hvor Arbejderne, navnlig i store Virksomheder — for det er dèr, det er vanskeligt at se til Bunds i Forholdene — gennem en Tillidsmand eller paa anden Vis kunde faa en vis Indsigt i, hvilken økonomisk Stilling den vedkommende Virksomhed havde, og derigennem, hvis Lønnen i nogen Grad stod i Forhold til Indtjeningen, faa en Interesse i at være medvirkende til Virksomhedens Konsolidering og gode Gang. Men det er noget helt andet end en Lovordning, hvor man uden denne Overensstemmelse og fælles Interesse ved Indgreb i det, som en Række Personer med fremragende Dygtighed har skabt, og som de har Ansvaret for og maa tage Tabet ved i de Tider, da Virksomheden giver Underskud, i større eller mindre Grad fratager en Mand Bestemmelsesretten og undergiver ham en Kontrol, som man ikke er kommet til ad Frivillighedens Vej. Det er to helt forskellige Ting.

Det ærede Medlem talte ogsaa om den arbejdende Befolkning, og jeg forstod, at han regnede sig selv som den, der repræsenterede denne Befolkning. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har været inde paa dette, og jeg vil mene, at ogsaa jeg repræsenterer Arbejderne. Jeg vil ikke anerkende, at det ærede Medlem i højere Grad er en Repræsentant for den arbejdende Befolkning end andre Medlemmer i denne Sal, deriblandt ogsaa jeg. Jeg vil mene, uden at jeg kan afgøre det, at jeg har Forbindelse med baade lige saa gode og lige saa energiske og lige saa samfundsnyttige Arbejdere, og at jeg ogsaa selv har præsteret et Arbejde, som jeg er tilbøjelig til at tro kan maale sig i hvert Fald hvad det legemlige Arbejde angaar, med det, det ærede Medlem allerede har præsteret og nogen Sinde vil komme til at præstere. Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem, at den Tale skulde han holde op

med; han skulde holde op med at tage sig selv og sine nærmeste Meningsfæller som Udtryk for den arbejdende Befolkning, naar deri ligger, at alle vi andre til syvende og sidst er nogle Døgenigte, som ingenting bestiller.

Maa jeg saa gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem spurgte meget bekymret om vor Valutasituation, og det er ogsaa rigtigt, at den ikke har udviklet sig i nogen særlig heldig Retning. Det kunde man formentlig heller ikke vente, efter at Landet er tappet for alle de mange, ja, den overvejende Del af baade de Varelagre og de Produktionsmidler, som under normale Forhold findes her i Landet, og som man helst skulde have suppleret og genoprettet, og naar vi siden Befrielsen ikke rigtig har kunnet tage os sammen til i Forening at lægge alle Kræfter i for at skabe Arbejde og Produktion og derigennem Valuta. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen lovsang den arbejdsrolige Tid, vi havde under den Regering, han var Medlem af. Det ærede Medlem har en meget kort Hukommelse, for vi havde vist dengang, i den Periode, de fleste ulovlige Strejker, vi har haft siden Befrielsen.

Men tilbage til Valutasituationen. Der er dog et Lyspunkt i den for Tiden; der er meget, der ser mørkt ud — selv om baade Skoven og Markerne er grønne og Solen skinner, ser det økonomisk ikke slet saa lyst ud —, saa derfor er der ogsaa Grund til at fæstne sig ved de lyse Punkter, der er. Jeg kan her oplyse, at Valutasituationen — for ikke at sige det for stærkt — ikke er slet saa mørk for April Maaned, som den var for Marts Maaned, idet Importoverskuddet i Marts Maaned var ca. 100 Mill. Kr., i April kun ca. 66 Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde endvidere om denne Begrænsning i Arbejdernes og Arbejdsgivernes henholdsvis Strejke- og Lockout-Ret, at det var et voldsomt Indgreb. Det kan jeg ikke erkende. Det er i hvert Fald ikke blevet anerkendt for nogen anden Samfundsklasses Vedkommende her i Landet — i hvert Fald ikke mig bekendt — at benytte den Fremgangsmaade, de ønsker at anvende. Det drejer sig jo ikke om, at man ikke har Lov til at tage for sine Varer, sin Arbejdskraft, hvad man vil og hvad man kan opnaa, aldeles